

Bir Playboyun Günlüğünden 9 Bölüm

– GülsenTunçka · 24 Ağustos 2014

Odayı nihayet bir şekilde şemaile sokmuştum ama Emre'nin kadınla olan tanışması, ne yani bir kadının üzerime çamurlu suları sıçratmasını mı bekleyecektim?

Onun liseyi bıraktığı gibi bende bırakmamış mıydım, yaşam denilen dipsiz kader kuyusunun kıyısından nasıl dönülmeli, neresinden çark ettirilmeli, ona ne kadar güvene bilirdim, aklımda bulunan onlarca soruyu bir kenara bırakmalı, ve kader yolumu hangi renk kalemle çizmeliydim bunu düşünmeliydim!

Ebeveynlerim ben ve Dilek doğduğumuzda kim bilir ne kadar da mutluydular, mis kokulu süt çocuğu, adeta melekler gibi değil miydik, kim nerede nasıl olacaktı, bu bilinmezliğe gidiş sebeplerim, her gencin başına gelebilecek tarz olaylardı aslında! Liseyi bitiremeyip sınıfta kaldığım, aylak arkadaşlara takıldığım, eve geç gelişerim vs. Babam beni evlat olarak ne kolay harcadı, bazen neden ağlamadan gözden yaş gelir ki, şimdide ağlamak istiyorum ama!

Dur diyordum kendime dur! Emreyi ayıpladığım-dan mıdır nedir, yavaş yavaş onun izinden gider gibiydim. herkes gururun ne olduğunu bilir, babamın ki gururun ötesinde bir olgu - Bu olay neden benim oğlumun başına gelmişti neden, Ahh benim tahsilli ama kalbi gururundan taşlaşmış babam! Hangi evlat anne ve babasını doğarken seçiyor, elbette hiç bir evlat, babamın beni!

- Ben filancaym tükürdüğümü yalamam izlenimini, şayet bilseydim ve bu hak bana verilmiş olsaydı!

" Evladını küçük problemler yüzünden harcayan bir babayı ASLA istemezdim" İnanın asla, evlatlık hakkımı istiyorum! Başımı okşayışı dokuz yaşına kadarmış meğer, evlat olduğum!

Hangi beşeriye sorarsak soralım, başına kaza gelmesini kim ister? 1970 veya üstü yıllarda fuhuş batağına hiç mi kızları düşürmüyorlardı! Bu batağa saplananları ya babaları ya ağabeyleri kurşunlayıp öldürüyorlardı. Olayın kökenine inip kurtarmaya çalışmaları gerekirken, kendinden hasıl olan bir yavruyu, içiniz kıyıp da nasıl öldürür veya diğer canınız bildiğiniz yavrunuza öldürtürsünüz sorarım bre cahiller, Allah'ın verdiği bir canı, canın bildiğin canı neye istinaden alırsınız?

Hayatın beni olgunlaştırdığı, hayat mektebi buymuş demek, kim bilir hangi olaylardan daha kaç tane kendime paye çıkaracaktım. Bu dünya Hz. Adem ve Hz. Havva' dan türedi, kaderler birbirine benzese bile aynısının tıpkısı değil. Hangi köklü aileler benim soyumda bir kırık olamaz diye itiraz edebilir? İnsanoğlu neyi ayıplamış ise, ayıplayan kul mutlaka onu görecektir denmişse dini kitabımızda!

Babamın bu denli baskıcı tutumundan içimdeki öfke yerini yavaş yavaş kine dönüştürüyordu, liseye

giden gencin cebinde hiç mi para olmazdı, sözüm ona beni sınıyor ve cezalandırıyordu. Annem beni destekliyor param olmasa dahi var diyordum, yufka yürekli annemin cebinin çete-resini babam tutuyordu ya!

Babamın aksi ve huysuz tutumu naif yürekli anacığımı boşu boşuna üzmeleri, yataklara benim yüzümden düşüşleri yıllar sonra kulağıma gelecekti, öyle böyle değil hissediyor, aklıma, henüz yeni iş hayatına atılan, beni okul yollarında koruyan, ama koruyamadığını düşünen sevgili ablamı getiriyordum!

Demek ki Emreyi lise yollarında, ilgisiz ayyaş babasının tutumu ve maddiyatsızlık itmiş bu ortama! Ya ben ben neydim, liseli değil miydim! Rukiye teyzeyi düşündüm, ne muhterem bir kadındı, Emre bu anneyi hak etmiyor diye düşünürdüm ta o zamanlar, ama analar bir başka, yavrularının huyları birbirlerini tutmasa da onca çocuğuna yetmesini bilen eşsiz karakterli, ah o uyumlu varlıklar!

Rukiye teyze - Bir çocukla olmaz, yanına bir tane daha olsaydı dermiş, annem babamla akşamları sohbet edip konuşurlarken duymuştum. Sabri amca da - Ya sen ne anlayışı kıt kadınsın defalarca doktora gittiğimizde bize ne demişti unuttun mu? Sperm sayımın güçsüzlüğünden dem vurmadı mı!

Doktor bize; - Üremeyi tetikleyen hormonların çalışmamasından kaynaklı, buna rağmen bir çocuğunuz var yeyip içip Allah'a dua edin ki çocuk sahibi olmuşsunuz yeter ki kıymetini bilin dememiş miydi, kendi kulaklarıyla duydun işte kadın deyip Rukiye teyzeyi azarlamış, o da - Şeker hastasıysın, elinden içki şişesi düşüyor mu ki!

Kendine bakmaz, birde çen çen çene yarıştırrır, benden uzak dur, bir gün yataktan ölü çıkacak ama, olan da bana olur deyip ağlarmış gariban teyze, dedikleriye olmuş,sanki ileriye görürmüş gibi.

Hayata gözlerini açan her canlı varlık, mutlaka bir şeylerle sınanacaktı, Rukiye teyzenin hayta tek oğulla sürüklenip sınanacağı gibi!